

stolicé jest tudíž nedostatečné, ježto z tohoto odůvodnění není nijak zřejmo stanovisko, s jakého žal. úřad svrchu vytčenou námitku st-lovu posuzuje, takže nss není s to, aby posoudil nař. nález v tomto směru co do jeho zákonnosti resp. bezvadnosti.

V tom spočívá podstatná vada řízení, pro niž slušelo nař. nález po rozumu druhého odstavce § 6 zák. o ss zrušiti.

Č. 2617.

Domovské právo: Slabomyslnost — dokud nevedla k soudnímu zbavení svéprávnosti — nevadí vydržení domovského práva osobou slabomyslnou.

(Nález ze dne 7. září 1923 č. 15.006.)

V ě c: Městská obec B. (městský radní Emil H.) proti zemské správě politické v Brně o domovskou příslušnost Eduarda B.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: — — — —

Není sporno, že Eduard B. v r. 1878 rozený, výrokem okresního soudu v D. ze 17. listopadu 1921 svéprávnosti pro slabomyslnost zbavený, po dobu 19 let zpět čítaje nepřetržitě se zdržuje v městě B. Žal. úřad na podkladě těchto nesporných okolností dospěl k úsudku, že Eduard B. dosáhnuv v r. 1902 svéprávnosti, dobrovolně a nepřetržitě od toho roku po dobu 10 let zdržoval se v obci a uznal proto tamnější jeho domovskou příslušnost.

St-lka však namítá, že Eduard B. dle posudku soudního lékaře obsaženého v nálezu, kterým byl soudně zbaven svéprávnosti pro slabomyslnost, trpěl touto duševní chorobou od narození trvale a zastává názor, že Eduard B. byl vůbec slabomyslným a nenabyl proto nikdy svéprávnosti. Okolnost pak, že Eduard B. byl teprve v r. 1921 pro slabomyslnost zbaven svéprávnosti, nemůže býti za takového skutečného stavu rozhodnou a právu stěžující si obce odmítnouti přijetí Eduarda B. do svazku domovského na újmu.

Svéprávnost nastává dle ob. zák. občanského normálně dosažením 24. r. věku (dle zákona z 23. července 1919 č. 447 Sb. 21. roku věku) sama sebou, pokud nebylo soudem uznáno buď prodloužení otcovské moci neb uvalení opatrovnictví pro duševní chorobu (§§ 21, 172 a 273 o. z. o. a cís. nař. z 28. června 1916 č. 207 ř. z. § 1). Pro názor pak, že by osoba choromyslná nebyla svéprávnou, i když není soudně dána pod opatrovnictví aneb pod moc otcovskou, není v zákoně žádného odůvodnění.

Vzhledem k tomu a v uvážení, že teprve v r. 1921 uvaleno bylo na Eduarda B. opatrovnictví pro duševní chorobu a že tedy dle § 273 o. z. o. a §§ 1, 3 a 67 cís. nař. z 28. června 1916 č. 207 ř. z. teprve touto řádně dle zákona provedenou kuratelou odňata byla Eduardu B. svéprávnost, jest nerozhodnou okolnost stížností tvrzená, že Eduard B. jest od svého narození slabomyslný.

Jeví se tudíž jediná svrchu uvedená námitka bezdůvodnou a bylo proto stížnost zamítnouti.